

før var Stillingen den, at naar en Arbejder arbejdede over paa Orlogsværftet, fik han for hver Overarbejdstime en mindre Betaling end den, han fik for hver Time i den ordinære Arbejdstid. At dette i sig selv er ganske ulogisk, er klart. Det er dette, der er rettet til, at nu faa de i Stedet den samme Betaling for Overarbejde som for de almindelige Arbejdstimer i Dagens Løb. Om det kan siges at være en Indrømmelse over for Anmodningen om at faa et Tillæg for Overarbejde, skal jeg rolig overlade det højtærede Tings Medlemmer selv at afgøre.

Saa sagde Ministeren noget, som i høj Grad forbavtede mig, nemlig at naar en Arbejder ikke var tilfreds med den Løn, som Orlogsværftet bød, stod det ham frit at gaa et andet Sted hen. Det forbavser mig i høj Grad, at den højtærede Marineminister kan sige slige Ord, thi jeg er ganske overbevist om, at hans ærede Kollega, Indenrigsministeren, vil hævde noget andet, nemlig at en Arbejder ikke bør lade være at arbejde, at han skal tage det Arbejde, han kan faa, og ikke maa søge det offentlige, forinden han har gjort, hvad han kan for ved Arbejde at tjene til det nødvendige. En Henvi- sning til, at Folk kunne lade være at arbejde derude, er ganske mærkelig, naar vi erindre, at der for dette høje Ting er forelagt Oplysninger, der godtgøre en i meget stort Omfang tilstedeværende Arbejdsløshed. Paa en Tid, hvor der er Mangel paa Arbejde, hvor Tusinder af Mennesker ikke kunne faa Arbejde, kan man ikke sige til Folk, at det er en frivillig Sag, om de ville arbejde for den Løn, som Arbejdsgiveren giver dem. Det er det ikke i Arbejdsløshedsperioder. Arbejderne maa da tage Arbejde til den Betaling, der i Øjeblikket kan faas paa de Pladser, hvor man ikke har rejst Kamp om at faa den forhøjet, og det har man ikke gjort paa Orlogsværftet, de vedkommende have nøjedes med atter og atter at bede om, at deres rimelige Krav maatte blive indrømmede.

I det hele taget vil jeg sige til den højtærede Marineminister, at jeg er ganske overbevist om, at en Undersøgelse af,

hvilke Oplysninger der ere rigtige, de, der ere tilflydte den højtærede Marineminister, eller de, der ere tilflydte mig, vil give det Resultat, at mine Raadgivere have ikke været daarligere end de, som den højtærede Marineminister i denne Sag har stølet paa. Endelig maa jeg oplyse endnu en Ting, som den højtærede Marineminister ikke ved, nemlig at man i de senere Dage paa Orlogsværftet er begyndt at afskedige de faste Folk, der have en Løn, der varierer mellem 2 Kr. 40 Ø. og 3 Kr. pr. Dag, og i Stedet for dem at antage løse Folk uden Brikke til 2 Kr. 40 Ø. eller der omkring. Det viser jo, at man derude vil udnytte den Omstændighed, at de løse Arbejdere kun faa 2 Kr. 40 Ø. De gamle, faste, veltjente Folk, der have tjent paa Værftet, endog op til 16 Aar, afskediges for at gøre Plads for ny antagne, som man kan slippe med at give 2 Kr. 40 Ø. pr. Dag.

Naar den højtærede Marineminister opfordrer mig til at tage mit Ændringsforslag tilbage og siger, at han i modsat Fald maa tilraade Tinget at stemme derimod, anser jeg det for klogt at tage det tilbage, men jeg vil dog samtidig henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at jeg kun gør det, fordi jeg i ganske særlig Grad forventer, at Marineministeren vil undersøge Forholdene, og hvis han kommer til det Resultat, at jeg har haft Ret i de Oplysninger, jeg har forelagt, alligevel vil foretage Lempelser der ude ad rent administrativ Vej. Med denne Motivering skal jeg tillade mig at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag uden for Betænkningen Nr. 1 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Marineministeren (Jøhnke): Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Optager Ministeren Ændringsforslaget? Der kan kun tales om dette, hvis det optages.

Marineministeren (Jøhnke): Saa optager jeg det. Det er blot et Par Bemærkninger, som jeg er nødt til at rette til det ærede Medlem, der nu satte sig. Det